

Ressò

juny 18

“Sota la vostra protecció”

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Vida Creixent a Montserrat

Acabem de fer la pujada del moviment a Montserrat. Com ja sabeu, ho fem en anys alterns, un si i un no, anant a d'altres diòcesis entre mig. L'any que ve anem a Sant Feliu i per primer cop. En ser un moviment tan gran, a Montserrat hi anem en dos dies. Feia basarda escoltar al Pare Abad quant anomenava tots els bisbats que hi han participat, al principi de l'eucaristia del segon dia!

Han estat dos dies intensos, dies de compartir i alegrar-nos, dies de fer moviment. Reunir-nos, compartir la vida i la fe, sentir que formem part d'aquest gran moviment d'església, que aplega tanta gent al voltant d'un mateix ideal. Precisament aquesta és la característica més important: ser un moviment de vida i de fe. Quan el segon dia es varen donar algunes errades d'organització –normals en una “moguda” tan gran– algú ens ho va fer notar: “s'han donat errades d'organització...” Certament ho hem d'evitar i prendre nota per l'any vinent però –vaig pensar– nosaltres no som una empresa... És interessant aquesta qüestió perquè sovint valorem la nostra tasca una mica com fa el món, amb criteris d'eficàcia. És com quan a les parròquies es pregunta “quants éreu?” quan potser el més adient seria preguntar: “com ha anat?” “heu sabut arribar a la gent?” “he sabut connectar amb aquells que cerquen?” Per tant, quina és la nostra “eficàcia”? L'eficàcia d'un moviment no es pot mesurar amb criteris de productivitat i organització. Potser ni tant sols es pot mesurar. El que fem va molt més enllà...

Felicitem-nos. Felicitats moviment de Vida Creixent. Hem sabut aplegar molta gent i testimoniar la nostra fe. Que aquest èxit ens animi a continuar la nostra tasca de mostrar –i proposar– la nostra fe arreu. Fem moviment, fem església, construïm el Regne que Jesús ens va anunciar!

Xavier Moretó, Consiliari

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada:
“Sota la vostra protecció”

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin

Sortim... i alguna cosa més

Quan escric aquest article, només conec el títol del nou Pla Pastoral de l'arxidiòcesi de Barcelona. *Sortim* recull l'esperit insistent del papa Francesc quan propugna una Església en sortida. Primer pas important, tot i que insuficient. Important, perquè la sortida requereix desbloquejar una actitud de quedar reclosos al temple, a la comunitat, a l'església, esperant que els altres hi acudeixin. El cristianisme, viscut d'aquesta manera, es converteix en un missatge de consum intern. Com si només tingués interès per a la gent que acudeix a les celebracions o als actes programats per les parròquies. Mantenir-se reclosos permet gaudir de majors nivells de seguretat. De vegades, sense confrontar-se. Jesús, quan parlava a la gent, el seu missatge volia arribar a tothom. Una de les seves intervencions més sublimes, la proclamació de les benaurances, s'obria a totes les persones que l'escoltaven. Sense excepció.

Insuficient, perquè no n'hi ha prou. Hi ha alguna cosa més. Molt més. Es tracta de recollir tres punts clau en les últimes paraules pronunciades per Jesús abans de l'Ascensió. A Marc 16,15, es llegeix: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat.» I als Fets dels Apòstols 1,8, en el mateix context, es llegeix: «Quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra.»

Primer punt, aneu. Reflecteix una actitud presencial. Si sortim és per anar a algun lloc. El sentit missioner de la comunitat cristiana. Segon punt, l'anunci de l'evangeli amb valentia, amb humilitat, sense complexos... deixant que cada oient elabori la seva resposta. Tercer punt, ser testimonis de Jesús amb la força de l'Esperit. El testimoni ha vist, ha sentit, ha presenciat. No és un ideòleg, que fa grans discursos. Transmet vida, convicció... Sense imposar. Sense oblidar que les paraules de Jesús, esmentades més enllà, tenen un destinatari coral: es tracta de la comunitat. No són tasques només personals, sinó de tots.

La sortida requereix desbloquejar una actitud de quedar reclosos al temple.

Lluís Serra Llansana

Trobada Interdiocesana

XXXII Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat

Amb el lema: *“sota la vostra protecció”* es va celebrar a Montserrat la XXXII Trobada Interdiocesana de Vida Creixent, el dia 8 de maig. Hi van participar les diòcesis de Barcelona, Menorca, Sant Feliu de Llobregat, Terrassa, Tortosa i Vic. El dia 9 les diòcesis de Girona, Lleida, Solsona, Tarragona i Urgell. Entre els dos dies es van aplegar quasi nou-cents pelegrins de tots els Bisbats de Catalunya, Illes Balears i Andorra.

A Montserrat som convidats a contemplar la figura de Maria, per a posar-nos sota la seva protecció i donar-li les gràcies per aquest curs que estem compartint. Iniciarem la

jornada amb la lectura del Missatge de Pasqua del papa Francesc. Després el Salm 23: *“Senyor qui podrà estar-se a casa vostra?”* Amb aquestes pregàries tot fent camí vers Montserrat, els pelegrins membres de Vida Creixent anàvem reflexionant i esperant d'arribar als peus de la Moreneta per gaudir de la jornada.

A l'arribar a Montserrat, passeig per les instal·lacions i visita a la Mare de Déu. Tots dos dies vàrem poder disposar, durant tota la jornada del trenet que portava la gent dels autocars i restaurant a la basílica i a l'inrevés.

El segon dia ens va acompanyar tota la jornada el president nacional

Trobada Interdiocesana

de Vida Ascendente, Álvaro Medina del Campo i la seva esposa.

A les 12:30 va tenir lloc a la Basílica, l'acolliment per la comunitat benedictina. Després de la salutació del coordinador interdiocesà, Sergi Òliba i d'una pregària a càrrec de membres de Vida Creixent, el P. Lluís Maria comentà l'Evangeli de S. Joan i el lema de la Trobada. A la una, l'escolania cantà la Salve i el Virolai.

A continuació amb tranquil·litat i gaudint del paisatge ens vam traslladar al restaurant per compartir el dinar de germanor al restaurant Mirador, amb l'esperit ple d'alegria i bon humor.

Després del dinar vàrem tornar a la Basílica per celebrar l'Eucaristia, presidida el primer dia per Mons. Lluís Martínez Sistach, cardenal arquebisbe emèrit de Barcelona, concelebrant amb el consiliari interdiocesà Mn. Xavier Moretó i els consiliaris del Moviment. El Sr. Cardenal ens va dir en l'homilia que estem aquí perquè el Senyor ens ha donat el do de la fe i la gràcia del baptisme. Fa poc vam celebrar amb joia la Resurrecció del Senyor i aquesta alegria del temps pasqual l'hem de transmetre als nostres germans. Estem reunits en nom del Senyor i Jesús està enmig de nosaltres. Ell ens ha donat la vocació a la santedat, la

primera i fonamental vocació de tot batejat. Tenim l'ajuda del Senyor i de la nostra Mare. Que el nostre pelegrinatge d'avui a Montserrat ens esperoni a viure cada dia més la fe i el testimoni de cristians.

El segon dia la celebració Eucarística a la Basílica, plena a vessar, va ser presidida pel pare Abat Josep Maria Soler, concelebrant amb el consiliari Interdiocesà de Vida Creixent, Mn. Xavier Moretó, i els consiliaris de Vida Creixent dels bisbats participants. El Salm el va cantar l'Anna Castellà, de la parròquia de Tàrraga.

En l'homilia el Pare Abat, assenyala entre altres coses, la importància d'aquest moviment de la gent de Vida Creixent en aquests moments plens de grans dificultats i de canvis. També recomanant que els pares i avis actuïn davant les noves generacions com autèntics transmissors dels nostres valors espirituals.

Com a cloenda de les celebracions vàrem cantar el Virolai.

Una vegada ja als autocars vam resar la pregària agraïda de retorn a casa. Fou una jornada plena de joia i germanor per tot el que vam gaudir sota la mirada amorosa de la nostra Mare.

Fins a la propera Trobada a la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

XXXII Trobada Interdiocesana a Montserrat

XXXII Trobada Interdiocesana a Montserrat

“L’alegria no és quelcom secundari en la vida d’un cristià”

Les primeres generacions cristianes cuidaven molt l’alegria.

Els hi semblava impossible viure d’una altra manera.

Les cartes de S. Pau que circulaven per les comunitats repetien una i altra vegada la invitació a “estar alegres en el Senyor”.

L’evangeli de S. Joan posa en boca de Jesús aquestes paraules inoblidables: “Us he parlat perquè la meva alegria estigui en vosaltres i la vostra alegria sigui plena.”

Què ha pogut passar perquè la vida dels cristians aparegui avui davant de molts com una realitat

- trista
- avorrida
- i penosa?

En què hem convertit l’adhesió a Jesucrist ressuscitat?

Què ha sigut d’aquesta alegria que Jesús contagiava als seus seguidors?

A on està avui?

L’alegria no és quelcom secundari en la vida d’un cristià.

És un tret característic

un tret essencial

una manera d’estar en la vida: l’única manera de seguir i de viure Jesús.

Aquesta alegria del creient

- no és fruit d’un temperament optimista
- no és el resultat d’un benestar tranquil
- no s’ha de confondre amb una vida sense problemes ni conflictes.

Tots ho sabem: un cristià experimenta la crua duresa de la vida amb la mateixa contundència i fragilitat que qualsevol ésser humà.

El veritable secret d’aquesta alegria està en un altre horitzó. Pau diu que és una “alegria en el Senyor” que es viu estant arrelats en Jesús.

Joan encara diu més: “és la mateixa alegria de Jesús dins nostre.”

Aquesta alegria no es viu d’esquena a les sofrències que hi ha en el món.

Ben al contrari: es converteix en principi d’acció contra la tristesa.

Poques coses farem més grans i evangèliques que alleujar el sofriment de les persones contagiant alegria realista i esperança transcendent.

Què és el que nosaltres contagem?

Per Josep Llunell

Aigua, foc i vent

L'acció de l'Esperit amb freqüència es compara amb natura, com aigua, foc i vent.

Aigua

L'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna. (Joan 4,12)

Fonda purificació en l'amor de Misericòrdia que arriba. Com aquella abraçada del Pare al fill que tornava a casa. Déu toca el fons del fons i, com una pluja, neteja i et dona vida. Per una estona, totes les sets callen davant la plenitud interior del bateig. Aquesta sí que és aigua transparent i nítida. Sacia. La que Jesús, un dia especial, prometia a la samaritana. En silenci, prega interiorment per renovar-te en Ell.

Foc

Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc que es distribuïen i es posaven sobre cadascun d'ells. (Fets dels Apòstols 2,3)

Rebut i acceptat el do de l'Esperit amb una joia que, si crema, no consumeix. Al contrari: és vida en expansió. Ens va transformant en comunitat. Som persona i poble. Si ens miressin des de fora estant, pensarien que hem

begut. De tanta vida, estem quasi absolutament quietes. La guspira és petita, impensable, desproporcionada, però va desvetllant una gran força d'amor. Déu és Amor i vol arribar a tothom.

Vent

El vent bufa allà on vol; en sents la remor però no saps d'on ve ni on va. (Joan 3,8)

N'hi ha molts, de vents, però el més diví és aquell oreig que va entrant per la ment i el cor i va deixant transparència i saviesa. Ha vingut quan ha vingut, no hi ha servei meteorològic. Entra per totes les finestres; també per les esquerdes de la vida mal feta. Són forats de llum. I tu que creies que són impediments per a Ell... Doncs, mira, les ha convertit en canals d'un nou coneixement. Potser a vegades el vent creix i tendeix a allunyar-te del món més sensible. Ell, però, té molta cura que hi tornis amb més realisme i disposició absoluta de servei.

Aigua, foc, vent... pa, vi, paraula, oïda, cor, acció. Llàgrima, abraçada, pas... Déu en nosaltres.

Per Jesús Renau

Aturar-se. Cicle B. La sang vessada

La solemnitat de la diada del Cos i Sang de Jesucrist, potser no té pas gaire importància si totes les misses són la festa de l'Eucaristia. El sentit no és altre sinó recordar i viure, en el temps pasqual, aquell últim Sopar que va fer Jesús, reafirmant la seva presència real i permanent sota els signes de pa i de vi en contra d'unes circumstàncies històriques que aparegueren en segles passats que, en menys o més grau, negaven o desfiguraven aquesta realitat.

Aquell sopar va significar, per endavant, la donació de la seva vida que faria Jesús, l'endemà, a la creu. Era el final de les promeses, de les aliances, dels pactes que Jahvé havia pactat amb el seu poble durant la seva peregrinació cap a la terra promesa.

Per comprendre la festa de Corpus, cal recordar aquella situació d'esclavatge que vivia el poble hebreu a Egipte. Moisès encomanà als joves que oferíssim vedells com a víctimes de comunió.

Moisès llegí al poble el document de l'aliança i el poble respongué: Farem tot el que diu el Senyor; l'obeirem en tot. Moisès ruixà el poble amb la sang tot dient: Aquesta és la sang de l'aliança que el Senyor fa amb vosaltres.

Avui, com ahir, Jesús pren el pa i diu: Preneu-lo: això és el meu cos. Després pren la copa, diu l'acció de gràcies, i segueix: preneu i beveu-ne tots; això és la meva sang, la sang de la nova aliança, vessada per a tots els homes i dones. Sempre que fareu això serè amb vosaltres fins que jo torni.

Sempre que celebrem l'Eucaristia dominical, actualitzem en el "present" la seva donació personal i la seva definitiva aliança.

Mn. Pere, diaca

Cultura

La penúltima bondad. Ensayo sobre la vida humana, Josep Maria Esquirol. Publicacions Acantilado, Quaderns Crema S.A. Per trobar llibres utilitzo molts mitjans: visitar llibreries, rebre

regals de llibres de les amistats, connectar-me a emissores de ràdio o TV que emeten programes de cultura o rebre una recomanació d'algú que et diu: "coneixes aquest llibre?"; mira a veure si

t'agrada...". Aquest és el cas del llibre d'Esquirol, una alenada que agraeixo i comparteixo.

No és una novel·la ni un llibre d'autoajuda ... però ajuda a pensar. Literàriament és un assaig, i els assajos són textos de pensament, de reflexió personal que, en un llenguatge assequible, ens situen davant temes i situacions actuals o de sempre.

El llibre té 185 pàgines, en l'edició que he manejat. Està publicat en català i castellà i el vaig trobar, sense problemes, a la llibreria Claret.

Ja la primera pàgina del primer capítol: *Aquí, als afores del paradís impossible*, atrapa l'atenció. Sobretot quan diu: "per sort aquí el paradís és impossible ... als afores, viure és sentir vivint ... el mal és profund, però la bondat encara ho és més ... no té més sentit que l'empara i la generositat ... costa moltíssim moure mig palmó en la bona direcció. És el mig palmó cap a la comunitat fraterna que viu ... " Com veieu, és una entrada cap a la qual et sents interessat, perquè pots posar-te a acceptar-la i ampliar-la amb les teves vivències, o pots posar-te a dissentir cordialment i començar el bonic joc mental del "sí, però ..."

L'últim paràgraf d'aquesta pàgina em va fer riure: "Al

paradís impossible havia tot tipus d'animals, excepte vaques" És una bona entrada per posar-se a pensar per què. Ja més avançat el llibre l'autor explica el seu perquè. Ja m'he passat d'espai amb aquesta cita tan llarga. Em cenyiré a avisar que el capítol 5 es titula: *La felicitat dels afores es diu generositat o bondat*. Podeu anar directament cap a ell, com vaig fer jo, per després retrocedir o podeu esperar amb paciència i ganes d'arribar. El capítol 8 està distribuït com un Quadern de Notes amb definicions, comparacions ..., allà vaig trobar una definició de Mercat molt interessant.

Acabo ja. Us diré que una de les coses que més m'han agradat no és només el que diu, sinó com ho diu. Hi ha moments en què et trobes amb un llenguatge suggerent, gairebé poètic, que et fa aturar, et convida a meditar el que has llegit, a repetir la lectura.

No és un llibre per llegir-lo d'una tirada. Us ho ofereixo com a lectura d'estiu. I després passeu-ho a algú altre.

Un altre suggeriment per a l'estiu, si us cal. És un CD que es diu:

Salve Maria. Són 18 cants de **l'Ave Maria**, de diversos autors, des de principis del segle XVI a entrat el segle XX. Edicions Sant Pau Multimèdia, 2006.

www.sanpablo.es

Agenda 2018

Maig

Dijous 31: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema X – DEIXAR EL MÓN MILLOR QUE L'HEM TROBAT (SERENOR)

Juny

Dissabte 16 de juny: Trobada final de curs oberta a tothom.

Matí a la parròquia de Sant Ignasi. Inici a les 10:30.

Conferenciant el P. Francesc Roma, amb un tema sobre l'Esperit Sant. A les 12 h.

Eucaristia per compartir i donar gràcies per tot el curs. Després un petit refrigeri de germanor.

L'acte tindrà lloc a la parròquia de Sant Ignasi (carrer Provença 544, entre Dos de Maig i Cartagena).

Per poder-hi arribar hi ha els autobusos següents: H8-45-47-H10-50-51-92 i L5 metro.

Juliol

Oberta la secretaria fins el dijous dia 5.

Setembre

Dijous 13: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema I –JOAN XXIII

TEMARI DEL CURS 2018-2019,

“TESTIMONIS DE JESUCRIST AL SEGLE XX” DEL P.JESÚS RENU

**BON ESTIU!!!
RETORNEM EL DILLUNS
DIA 3 DE SETEMBRE**

**“Què em diu l'Evangelí?”
de Mn. Pere Arribas**

Mn. Pere Arribas i Bartolomé ens presenta el seu nou llibre, unes meditacions a partir de la suggerent pregunta: *Què em diu l'Evangelí?*

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a dijous en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq.- Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN